

[Koføed.]

har man, der kan bekræfte eller i hvert fald berolige, om, at det ikke vil gå ud over den føde, som også torsken lever af, hvis der bliver for mange laks? Hvordan vil det påvirke vores rejsefelter, hvis der er for mange laks i de vestgrønlandske farvande? Det er ting, som absolut ikke er undersøgt. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at ved totalt forbud mod fiskeri af en fiskeart bryder man også ind i den økologiske cirkel, og det vil være endnu farligere for de grønlandske fiskeriinteresser, hvis man på denne måde ved at forsøge at beskytte én ting laver ravage på en anden ting.

Jeg kan gøre opmærksom på, som jeg også gjorde ved debatten i marts, at de erfaringer, man har fra Østersøen, ikke viser, at det relativt hårde fiskeri efter laks har skadet bestanden urimeligt. Hvis vi sammenligner Østersøen og de grønlandske farvande, må man nægtelig tage sig lidt til hovedet ved den argumentation, at de 12 syddanske, 4-5 norske og færøske både virkelig er i stand til at opfiske laksebestanden i de grønlandske farvande. De af folketingets medlemmer, som var med på Grønland, og som tog turen fra Godthåb til Egedesminde, må i hvert fald have et vist indtryk af, at afstandene i de grønlandske farvande er ret omfattende— og med søsygens kvaler føles de endnu større, men lad det ligge. Tænk så på, at det område, man fisker laks i, er 4-5 gange større end det, vi gennemsejlede. Tror man virkelig, at disse små 20 både kan skade laksebestanden ved Grønland? Det svarer til, hvis man regner det om, at 2 fiskerkuttere fisker laks i Østersøen, mens sagen jo er den, at i hvert fald ca. 100 danske kuttere fisker i dette farvand. Derfor må man afvise de begrundelser, som forsøger at hænge sig på det biologiske.

Nej, den reelle baggrund ligger i truslen fra USA over for andre erhvervsinteresser. Det er magtpolitiske hensyn, regeringen har ment at måtte bøje sig for. Herefter kan man spørge, om truslen har været alvorlig, hvor alvorlig den var i februar, hvor alvorlig den er i dag, og hvor alvorlig den er fra 1. januar 1973. Jeg indrømmer, at det er enhver regerings pligt at tage vare på vort lands erhvervsinteresser i udlandet, og det er også dens pligt ikke at føre en politik, der skader os. Jeg vil bare indskyde, at vores

goodwill i USA måske ikke har været af en sådan styrke, at den just har givet USA lyst til ikke at genere os.

Efter det foreliggende kan jeg på venstres vegne ikke acceptere argumentationen, der bygger på ønsket om at bevare og beskytte laksebestanden, og vi vil ikke medvirke til på den baggrund at indføre et forbud. Derfor bliver konklusionen, at venstre ikke finder noget sagligt argument byggede på videnskabelige undersøgelser, men at truslen mod andre vigtige erhvervsinteresser, der kan få stor samfundsøkonomisk betydning, kan være så alvorlig, at det må overvejes, om venstre kan gå ind for lovforslaget. Men det må vi høre mere om i udvalget.

Erik Hansen (Nordj. amt): Må jeg allerførst om det fremsatte lovforslag sige, at vi her skal have en første behandling og ikke en ny laksedebat som den, vi havde i marts måned i år. Men der er nok grund til at føje til, at baggrunden for denne første behandling alligevel er martsdagens store laksedebat, fordi det dengang omtrent blev slået fast, at der i det lovgrundlag, man da byggede på, ikke fandtes hjemmel til et totalt stop for laksefangst i Grønlandsfarvandene. Det er denne lovhjemmel, der nu søges tilvejebragt ved det lovforslag, som er til første behandling i dag.

Det ville ved næsten kunne opfattes som en utidig bemærkning til den højtærede fiskeriminister, om jeg takkede regeringen i denne stund, fordi den fremsatte det lovforslag, som nu slår helt fast, at der altså ikke var lovhjemmel.

I ministerens fremsættelsestale, som jeg har gransket flere gange, har jeg ikke fundet, at ministeren har haft let ved at give udtryk for nogen særlig glæde ved dette lovforslag, og der gives heller ikke udtryk for nogen taknemlighed for muligheden for at skaffe lovhjemmel. Men en tak til os kan jo komme på et lidt senere tidspunkt.

Af første del af lovforslagets bemærkninger fremgår, at der er truffet en aftale i ICNAF, af anden del fremgår det, at denne aftale betyder, at vi nu fra en laksefangst i 1972 på 800 t går ned til 0 i 1974-75. Vedtages dette lovforslag, tilslutter vi os en lakseaftale for Nordvestatlanten, og det betyder, at det danske laksefiskeri dér vil ophøre.

I det udvalget på 17 mand, som blev nedsat